

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΓΓΕΥΤΗΣ | Συνδρομή Επησια: 'Εν Ελλάδi: φρ. 8 έν τη διαλλοδαπή φρ. 12 — "Εκκετον γν. τιμάται λ. 10.—Γραφίτον Κο- | ΕΚΔΟΤΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΔΑΛΗΣ | ρινηγ. ή τη τυπ. της Κοριννης.—Λι το περιοδικόν δέροφθαται διευθύνονται πρὸς τὸν εκδότην. | ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΙΩΤΗΣ

Η ΕΑΛΗΝΙΣ

ΚΑΙ

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

Συνίζεια. ίδε σελ. 9.

Γ'

Αλλ' ἀνταπεκρίθησαν ἄρα γε καὶ πάντα μὲν τὰ ἔλλ. παρθεναγωγεῖα, ιδίᾳ δὲ τὰ ἐν τῇ δούλῃ Ἐλλάδi, καὶ τούτων μάλιστα τὰ παρὰ ταῖς ἀλλοφώνοις κοινότησι, περὶ ὧν κυρίως πρόκειται ἐνταῦθα, ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν οὔτως ὑποδειχθεῖσαν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀνάγκην; Τοιοῦτον περίποι εἶναι τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον ὑμῶν ἐρώτημα, εἰς τὸ δόποιον καὶ πάλιν σχεδὸν ἐπιτακτικῶς ζητεῖτε ὅπως ἀπαντήσω. Εἰ καὶ η ἐπίλυσις τούτου, ἀγαπητή μου κυρία, δύναται εὐχερῶς, νομίζω, νάνευρεθῆ εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὑμῶν αἰτήματος ἀναπτυχθεῖσας σκέψεις μου, ἀνάγκη οὐχ ἦτον, ὑπακούων ἀγοργύστως εἰς τὴν νέαν ταύτην ἀπειλητικὴν summation σας, νάποπειραθῶ νὰ εἴπω δλίγα τινὰ καὶ περὶ τούτου, μεθ' οὐ καὶ περαίνεται η παροῦσα ἐπιστολή μου.

α') Διαρογικὴ παίδευσις.

Ἐδυνάμην θεβαίως νὰ ὑποδείξω πλεῖστα αἵτια παρακωλύοντα σπουδαίως τὴν ἐν τοῖς παρθεναγωγεῖοις προσήκουσαν διανοητικὴν παίδευσιν. Ἐπειδὴ δόμως η ἀνάπτυξις πάντων τούτων θὰ ἥτο ἐπὶ τοῦ παρόντος ίκανῶς μακρά, θὰ ἔκουραζε δὲ τοὺς πολὺ καὶ τὴν ὑμετέραν ὑπομονήν, θὴν δὲν ἐπιθυμῶ νὰ καταχρησθῶ, θάρκεσθῶ νάναφέρω δύο μόνον, ἀπερθεωρῶ τῶν σπουδαιοτάτων. Οὕτω 1) θὰ ἥτο ἄρα γε πάντη ἀδύνατον νὰ καταστῇ παρὰ ταῖς ἐν Τουρκίᾳ χριστιανικαῖς κοινότησιν ὑποχρεωτικὴ η παίδευσις τῶν κορασίων ἄχρι τοῦ ισ' ἔτους τούλαχιστον τῆς ἡλικίας των; διότι δὲν εἶναι δίκαιον πάλιν νὰ μεμφωμέθα τὰς ἀτυχεῖς διδασκάλους μόνον, ἀδύνατούσας νὰ συντελέσωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεάνιδος, σταυρῷ αὕτη ἀποχωρῆ τοῦ παρθεναγωγείου συνήθως πρὸ τοῦ ιβ' καὶ σπανίως τὸ ιδ' ἔτος τῆς ἡλικίας ταῦτῆς. Τι ἐδύνατο τῷ δόντι νὰ μάθῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο η θυγάτηρ τοῦ Ἐλληνος, Ἀλβανοῦ, Βλάχου η Βουλγάρου τῆς Τουρκίας, η δύοις ζητοῦμεν καὶ γράμματα καὶ γλώσσαν καὶ ἀγωγὴν καὶ πάντα να λάβῃ ἐντὸς τῶν παρθεναγωγείων, καὶ μονον ἐντὸς αὐτῶν; Εὔκταιά ἀσα πρωτίστως πρὸς κρείττονα τούτων ρύθμησιν θὰ ἥτο η ἐκ παντὸς τρόπου σπου-

δή, ὅπως καταστῇ ἐν ταῖς κοινότησιν ἔκείναις η παίδευσις ὑποχρεωτικὴ τούλαχιστον μέχρι τοῦ ισ' ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν κορασίων. Πρέπει δὲ νὰ κατανοήσωμεν ἐπὶ τέλους, διτὶ ἐνίστητε ἀνάγκη τὰ ἔθιμα ἔκαστου τόπου νὰ συμμορφώνται πρὸς τὰς ἀξιώστης δρθῆς καὶ ὑγιοῦς παιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς, ο δὲ τὰ σχολεῖα νὰ κανονίζωσι πάντοτε τὴν πορεία αὐτῶν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐγχωρίων ἔθιμων, μάλιστα σταν ταῦτα ἀποβαίνωσι προφανῶς ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸν διὰ τῶν σχολείων ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς ἐκπαίδευσεως τῶν τέκνων ἡμῶν. Ἀλλας διατί τάχα δὲν θὰ ἥσαν ἀρκετὰ τὰ γραμματοδιδασκαλεῖα; Ἀλλ' ἐπειδὴ πιστεύω διτὶ θὰ δραδύνωσι πολὺ τοσας εἴτε νὰ κατανοήσωσιν αἱ παρ' ἡμῖν κοινότητες τὴν ἀλτήσιαν ταύτην, πᾶς δὲ μακρότερος περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης λόγος θάπεβαινεν ἐπὶ τοῦ παρόντος περιττός καὶ μάταιος, μεταβαίνω εἰς τὸ ἔτερον τῶν αἰτίων, διπερ καίτοι σπουδαιότατα, κατ' ἐμὴν πεποίθησιν, ἐπιπροσθεῖ εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ τῶν παρθεναγωγείων, παραδόξως οὐδεὶς ἀχρὶ τούδε ὑπέδειξεν η ἐτόλμησε νὰ ὑποδειξῃ. 2) Αἱ θυγατέρες ἡμῶν, ως εἶπον, ἂμα 12ετεῖς γενόμεναι καὶ καταλείπουσι τὰ παρθεναγωγεῖα, μεμνησυμέναι ἡδη πολλάκις καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ι' ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καὶ δέδηγουνται οἰκαδε, ἔνθα καὶ ἀπαίτησιν τῶν μνησήρων των, δηλωσάντων ἐπισήμως διτὶ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ καταστήσωσι ταύτας συζύγους αὐτῶν, κλείσουν εἰς τὰς δυστυχεῖς ἐρμητικῶς καὶ τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα δύος ἀσχολῶνται εἰς οἰκιακὰ ἔργα, ἐντελῶς ἀδέστοι εἰς τὸν κόσμον. Μὲ ποια λοιπὸν κεφάλαια, ἐρωτῶ, ἐξῆπθον τοῦ παρθεναγωγείου τὰ κοράσια ταῦτα; Εἰδετε, μετ' ἀγανακτήσεως δὲ καὶ ὑμεῖς ὀμολογήσατε, διτὶ οὔτε νὰ γράφουν, οὔτε νὰ δημιουρῆν, οὔτε νὰ ἐννοοῦν τὴν καθημιλημένην ἐλληνικὴν ἔμαθον· καὶ δὲν ἔμαθον ἀναντιρέστως, διότι ἐπρεπε κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον νὰ διδαχθῶσι 4 φύλα τοῦ Σενοφῶντος καὶ ἔτερον 3 τοῦ Λουκιανοῦ, ἐν οἷς δὲν ἥτο δυνατὸν θεβαίως νὰ εὑρωσιν οὔτε τὸ ἀναγκαῖον ἐκεῖνο ποσὸν τῶν γνώσεων, ὅπερ ἐέντατο τὰ κορασιοποιήσωτιν εἰς τὸν πρακτικὸν αὐτῶν εἰον, ἀλλ' οὔτε τὸ κατάλληλον ποιόν, διπερ ἀποτελεῖτο πρὸς μαρτυρίαν οὐδεὶς.

LAKSHMI TRIPATHI
ΑΝΝΟΠΟΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΗΜΙΟΝΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΕΞΟΤΟΥ

Ασχολήθεντα ἐν ἀλλαζούσαι λέξεσσι εἰς ἐ μάθησιν τῆς ἀρχ. Ἐλλην., ἡς οὐδὲποτε θὰ κάμωσι λογίσιν

ἐν τῷ κοινωνικῷ αὐτῶν δίειρα, κατώρθωσαν νὰ μήμα-
θωσιν οὕτω οὔτε τὴν ἀρχ. ἐλλ., οὔτε τὴν καθωμιλη-
μένην. Πρὸς τὶ λοιπὸν τότε αὐτὴ ἡ ὅλως ἀστοποῖος
καὶ ἀδικαιολόγητος καταναγκαστικὴ διδασκαλία
τῆς ἀρχ. ἐλληνικῆς, τὴν ὁποίαν ἀποχωροῦντα τὰ
κοράσια μας τοῦ παρθεναγωγείου ὥσει συναισθανό-
μενα τὴν ἀχρηστίαν αὐτῆς ζεσκονίζουσιν ἐπὶ τῶν
ἔδωλιν αὐτῶν; Ἀφοῦ εἶναι ἀληθές, δῆτι ζητοῦμεν
παρὰ τούτων νὰ μάθωσιν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις
νὰ ὅμιλοιν ὅπωσοῦν καθαρῶς, νὰ γράφουν δίλγον κα-
λῆς καὶ νὰ ἔννοοῦν εὐχερῶς ἐφημερίδα τινά, περιο-
δικὸν ἢ Βιβλίον ἡθικὸν καὶ διδακτικόν, συντετα-
γμένα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ ἀρφῇ τὰ ἡθη καὶ ἔθιμα
ἡμῶν προώρισαν τὰς θυγατέρας μας διὰ τὴν οἰκια-
κὴν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτᾶς νάναπαύ-
ωνται ἐπὶ τοῦ καραπέ καὶ νάναψυλλίζωσι τὸν Πλά-
τωνα καὶ τὸν Εενοφάντα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη
δῆτι κατώρθουν νὰ ἔννοῶσι τούτους. Διατί δὲν πρέπει
νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις τὴν διδα-
σκαλίαν τῆς καθωμιλημένης, καταργοῦντες τάχιστα
ἔξι αὐτῶν τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικήν, ἡς ἡ ἔκμαθησις
εἰς κοράσια διαιμένοντα ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις μό-
λις μέχρι τοῦ ιδ' ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀποβαίνει
ὅλως ἀδύνατος μὲ τὰ δίλγα ἔκεινα φύλλα τοῦ Εενο-
φάντος καὶ τοῦ Λουκιανοῦ; ὜μεῖς, κυρία, δὲν ἀγνο-
εῖτε δῆτι τὸ κακὸν τοῦτο μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς ἐ-
πολέμησα ἄλλοτε, ὡστε ἐκινδύνευσα νὰ λογισθῶ
παρὰ τῶν ἀνικάνων νὰ βλέπωσι πέραν τῆς δινός των
αὐτὸ τοῦτο ἀμαθῆς καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀνάξιος τοῦ
αἰώνος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, καθ' ὃν ζώ-
μεν. Οὐδεὶς φθόνος! Ἀποτυχὸν ἐν τούτοις παρὰ τῇ
κοινότητι ἔκεινη, ηὐτύχησα νὰ εἰσακουσθῶ ἀλλαχοῦ,
χαίρω δὲ μνάρμενος νὰ εἴπω στήμερον δῆτι ἔδρεψα τοὺς
καρποὺς πληρεστάτης ἐπιτυχίας.

6') Ἡθικὴ μόρφωσις.

Δύναμαι προσέτι νὰ ἐρωτήσω, προκειμένου περὶ
τῆς ἡθικῆς μορφώσεως τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ἀν ἔγ-
κριτον διδακτικὸν καθεστώς παρ' ἡμῖν πρέπει νὰ εἴ-
ναι ἔκεινο, διπερ διδάσκει αὐτᾶς νὰ θραύσωται τὰς ὑ-
δρίας καὶ νὰ καύσωσι τὸν κόπανον, τὴν ἡλακάτην καὶ
τὴν ἀτρακτὸν πρὸ τοῦ θεραπεῦ δῆθεν τοῦ πολιτισμοῦ,
νὰ ἔντρεπωνται δὲ νὰ μένωσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, θη-
λάζουσαι τὰ τέκνα των καὶ κλάθουσαι τὰ ἔρια τῶν
αιγῶν των; διπερ ἀντὶ τούτων διδάσκει αὐτᾶς νὰ ἔν-
τουφῶσιν ἀναγινώσκουσι βιβλίον, παρέχον τροφὴν
εἰς τὴν ματαιότητά των μόνον, νὰ αἰσθάνωνται δὲ
ἀγρίαν καὶ ἀποστροφὴν πρὸς πᾶν μὴ θεραπεῦον ταύ-
την, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ πιστεύωσιν, δῆτι τοικύτη συμ-
πειροφορὰ εἶναι ἀσφαλὲς γνώρισμα ἀδρότητος καὶ
εὐαισθησίας;... Θεωρῶν πάντοτε μεγίσην καὶ μόνην
κατεπείγουσαν ἡθικὴν ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ
διαπλάσωμεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν χρηστὰς συζύγους
καὶ καλὰς μητέρας, οὐχὶ δὲ σοφὰς συγγραφεῖς, συ-
έστησα πάντοτε εἰς τὰς κοινότητας, ἔνθα ἐδίδαξα,
ὅπως μεταβάλωσι τὰ παρθεναγωγεῖα τῶν εἰς τρο-

πον ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται πολὺ διάφορα ἢ ἀπέχον-
τα τοῦ οἴκου. Ἐκπληροῦσι λοιπὸν δεόντως τὸν σκο-
πὸν των τὰ ἡμέτερα παρθεναγωγεῖα, δῆταν τὰ ἐκ τού-
των ἀπολυόμενα κοράσια νομίζουσιν, δῆτι «παρέχουν
δείγματα λεπτῆς καὶ ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς»,
ζητοῦντα νὰ μάθωσι τί λέγεται, τί πράττεται, ποι-
ον ἄσμα κατ' αὐτὰς κυκλοφορεῖ, καὶ νὰ θεωρῶσι
σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου
πίλου ἢ ταινιδίου ἢ τακτοποίησιν βοστρύχων ἢ συν-
αρμογὴν χρωμάτων», περὶ ὧν εἶναι ἵκανα νὰ σᾶς
δημιλῶσιν εὐχαρίστως ἀπὸ πρωΐας ἀγριεστάς, ἀ-
ποστηθίζουσι μετὰ θυμαστῆς ἀκριβείας δλον τὸ
φρασεολόγιον τῶν «Illustrées» τῶν Παρισίων; Δὲν
σᾶς φαίνεται, κυρία, δῆτι διοφθές ἀρχιεπίσκοπος τοῦ
Καρμαράκου ταῦτα λέγων λαλεῖ περὶ τῆς σημερινῆς
ἔλληνίδος; Τοιούτων δὲ διδασκάλων, τοιούτων συζύ-
γων καὶ μητέρων ἔχει ἀνάγκην ἐν ἡ διατελεῖ οἰκτρά
ἡθικὴ καταπτώσει τὸ ἡμέτερον ἔθνος; «Οπωσδήποτε
νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις τὴν διδα-
σκαλίαν τῆς καθωμιλημένης, καταργοῦντες τάχιστα
ἔξι αὐτῶν τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικήν, ἡς ἡ ἔκμαθησις
εἰς κοράσια διαιμένοντα ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις μό-
λις μέχρι τοῦ ιδ' ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀποβαίνει
ὅλως ἀδύνατος μὲ τὰ δίλγα ἔκεινα φύλλα τοῦ Εενο-
φάντος καὶ τοῦ Λουκιανοῦ; ὜μεῖς, κυρία, δὲν ἀγνο-
εῖτε δῆτι τὸ κακὸν τοῦτο μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς
ἐπολέμησα ἄλλοτε, ὡστε ἐκινδύνευσα νὰ λογισθῶ
παρὰ τῶν ἀνικάνων νὰ βλέπωσι πέραν τῆς δινός των
αὐτὸ τοῦτο ἀμαθῆς καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀνάξιος τοῦ
αἰώνος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, καθ' ὃν ζώ-

(Ἐπειτα τὸ τέλος.)

X. KARMITSES.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ο μόλις πρὸ δίλγου περατωθεὶς πόλεμος παρέ-
σχεν εἰς τὴν διεθνῆ ἐταιρίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ τῆς Γενεύης, ὡς καὶ τῶν κρατῶν, ἀτινα προσε-
χώρησαν εἰς τὴν σύμβασιν τῆς Γενεύης, τὴν περί-
στασιν νὰ ἐπιδείξωσι τὰ φιλάνθρωπα αὐτῶν αἰ-
σθήματα καὶ νὰ μετριάσωσιν, δσω τὸ δυνατόν, τὰ
δυστυχήματα, ἀτινα συνήθως δ πόλεμος φέρει μεθ'
έαυτοῦ.

Η Gazette d'Augsbourg παρέχει ἡμῖν λεπτο-
μερεῖας τινὰς περὶ τῶν ἐταιριῶν τούτων, αἵτινες ὑ-
φίστανται ἡδη εἰς τοὺς διαφόρους τόπους καὶ περὶ
τῆς εὑεργετικῆς ἐνεργείας, ἦν ἀνέπτυξαν κατὰ τὸν
τελευταῖον ρωσσο-τουρκικὸν πόλεμον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀριθμοῦνται οὐχὶ δίλγωτεραι τῶν
900 τοπικῶν ἐταιριῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἐ-
ρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐν καιρῷ εἰρήνης, αἱ ἐταιρίαι
αὗται εἶναι ἀρκετὰ ἀδρανεῖς, ἀλλ' ἀμα τοῦ πολέμου
ἐκορηγγυούμενοι, εἶναι προθυμότατοι, αἱ δὲ βοήθειαι
αὐτῶν δὲν βραδύγουσι, νὰ φέρουσιν εἰς τὸ θέατρον
τοῦ πολέμου. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν τῇ περιστά-
τη. Η κεντρικὴ ἀγγλικὴ ἀποτελουμένης ἔκ εἰκοσιτεσσάρων ἀμαξῶν,
ἐκ τῶν διποίων εἴκοσι μετέφερον τοὺς πληγωμένους,
μία ἔχροσίμευεν ὡς μαγειρεῖν, μία διὰ τὰ ἐπι-
πλα κ.τ.λ.

Πράκτορες, δαψιλῶς ἐφοδιασθέντες διὰ βοηθημά-
των καὶ τροφῶν, ἔξεπέμφθησαν εἰς διάφορα σημεῖα
τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Εἰς εἰς τὸν Αἴγυον, ἀλ-
λος εἰς Μικρὰν Ασίαν, τρίτος εἰς Μαυροβούνιον καὶ
τέταρτος πλησίον τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοπέδου. Οἱ
ἰατροὶ καὶ οἱ νοσοκόμοι ἦσαν ἀνδρες, γνωρίζοντες
δον δυνατὸν τὸν τόπον, τὴν γλώσσαν κ. τ. λ. Ἐκ-
τὸς δὲ τούτου καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν ὑ-
πελείφθη. «Η ὑποκόμησσα Στράγκφορδ εἶχεν ἰδρύση
μόνη ἔξι νοσοκομεῖα, δι' ἀ μετὰ μεγάλης προθυμίας
καὶ ἐπιτυχίας ἐμίσθων γυναικας πρὸς νοσησείαν
τῶν Τούρκων αἰχμαλώτων.

Ἐν τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ, διὰ διοργανισμὸς
τῶν ἐταιριῶν τούτων εἶναι ἀριστος, ἡ δὲ ἐνέργεια
τῶν οὐχὶ μικροτέρα καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀκόμη. Εἰσὶ
κατὰ τὸν ἀριθμὸν χίλιαι περίπου καὶ διηρη-
μέναι εἰς ἔθνικάς, ἐπαρχιακάς καὶ τοπικάς, ἀδια-
λείπτως δὲ καταγίνονται εἰς τὴν ἐποικασίαν νοσο-
κόμων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς τὸ νὰ δσιν ἐνή-
μεροι τῶν γινομένων καθ' ἔκαστην προόδων καὶ εἰς
τὸν τρόπον τῆς μεταφορᾶς τῶν πληγωμένων καὶ
τῶν παρεχομένων αὐτοῖς περιποιήσεων κ. τ. λ.

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Αουγστούρου, ἡ ἐ-
πιτροπὴ ἐπειμψεν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ τὴν
Ἐρυθρὰν Ήμισέληγρον, δπως διανεμηθῶσιν εἰς
βοηθημάτα, 100,000 μάρκων, τοῦ μάρκου ἴσοδυ-
ναρούντος πρὸς 1,25 φράγκ. πλὴν τοῦ ὑλικοῦ δι'
ἐπιδέσμους, χρήσιμα εἰς νοσοκομεῖα, στρατοπεδεύ-
σεις κ.τ.λ.

Η κατασκευὴ τῶν ἐπιδέσμων καὶ τῶν λοιπῶν
χρησίμων πρὸς θεραπείαν τῶν πληγῶν ὑπὸ τῶν ἐ-
ταιριῶν τῶν γυναικῶν ἐγίνετο σύμφωνα πρὸς δείγ-
ματα, ἐπιδοκιμασθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν
στρατιωτικῶν καὶ τῶν διποίων ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε προ-
μήθειαν ἐν ἀποθήκαις. Πλὴν δὲ τούτων, ἡ περὶ ἡς
διάλογος ἐπιτροπὴ ἐν συμφώνῳ μὲ τὰς ῥωσσικὰς ἀρ-
χὰς διωργάνωσε τρεῖς ὑγιεινομικὰς ἀμαξῶν, ἐκ
τῶν διποίων μετέφερε τοὺς πληγωμένους, μία
μία ἔχροσίμευεν ὡς μαγειρεῖν, μία διὰ τὰ ἐπι-
πλα κ.τ.λ.

Η παρὰ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας χορηγηθεῖσα συν-
δρομὴ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν χρησιμωτάτων, δρείλεται δὲ
ἰδίᾳ εἰς τὸν Βαρώνου Μούνδη, ἐνὸς τῶν
δραστηριωτάτων μελῶν τῆς αὐτοτριακῆς ἐπιτροπῆς
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δῆτις μετέβη αὐτοπροσώ-
πως εἰς Κωνσταντινούπολιν, διωργάνωσε σῶματα
νοσοκόμων κινητά, κατεσκεύασε φορεῖα πρὸς με-
ταφορὰν τῶν πληγωμένων, παραπήγματα διὰ νοσο-
κομαγέντης. Αὐδρόπαι καὶ ἐνταῦθα ὑπῆρξαν ἐπί-
της χρήσιμοι καὶ δὲν ἔταν θεραπεύτατον μά-
θημα εἰς τοὺς εὐδαιμονας καὶ ἰσχυρούς τοῦ παρόν-
τος αἰώνος.

Ο φιλόσοφος Ἄναξαγόρας ὑπῆρξε θύμα τῆς κα-
κοδαιμονίας ἐκείνης, τῆς κοινῆς εἰς τοὺς μεγάλους
ἀνδρας πάντων τῶν αἰώνων καὶ πάντων τῶν θηνῶν.
Ἐπὶ τούτῳ ἐκέντομεν τὸ εἰς αὐτὸν ἀναφεύμενον
ἐπεισόδιον, ἵνα ἀποδείξωμεν δῆτι ἡ τύχη ἐνασφενί-
ζει νὰ καταδιώκῃ τοὺς μεγάλους ἀνδρας, ἀναγκά-
ζουσα αὐτοὺς νὰ πληρώνωσι λίαν ἀκριβὰ τὴν δό-
ξαν, ἢ δὲν ἀπολαμβάνουσι καθ' ὅλοκληραν ἢ μετά
θάνατον, καὶ ἵνα δώσωμεν ἐν διδακτικώτατον μά-
θημα εἰς τοὺς εὐδαιμονας καὶ ἰσχυρούς τοῦ παρόν-
τος αἰώνος.

Ο θαυμασιώτερος ίσως ἀνήρ, τὸν διποῖον ἐγένησεν
ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, δι πειρατής, ἐν τῇ νεανικῇ αὐτοῦ
ἡλικίᾳ ἐπούδασε τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὸ λύκειον

εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ἀποστολάς καὶ νὰ πα-
ρέχῃ πάσαν ὁδηγίαν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς συνδρομάς.
Μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβρίου 1877 τὸ πρακτορεῖον
τοῦτο ἐπειμψε 483 μεγάλα κιβώτια καὶ ἔλαβε πρὸς
διανομὴν 43,000 φράγκων.

Ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ αἱ ἀτμοπλοϊ-
καὶ καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι ὑπετίμησαν, χά-
ριν αὐτῶν, τὴν τιμὴν τῶν εἰσιτηρίων.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ρώμης, ὑπὸ τὴν
προστασίαν τοῦ βασιλέως Οὐμέ

τοῦ Ἀναξαργόρου. Ἀναβάς κατόπιν εἰς τὰ ὑπέρτατα ἀξιώματα καὶ κυριεύθεις καθ' δόλοκληρίαν ὑπὸ τῆς δόξης καὶ τῆς φιλοδοξίας, ὁ Περικλῆς μετ' ὀλίγον ἀπώλεσε τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου αὐτοῦ διηδυτικάλου. Καὶ ἐνῷ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν, τῇ ἡδη ἐπαιρομένῃ διὰ τὴν δόξαν τῆς καὶ τὸ μεγαλεῖον, μεγαλοπρεπεῖς κῆποι, πολυοδάπανοι οἰκοδο-

Εἰς τοιοῦτον θέσμα, ὁ Περικλῆς δὲν ἤδυνάθη νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα καὶ

— Ω θάνατοι θεοί! άνέκραξεν, εἰς πολαν κατάστασιν σὲ εὑρίσκω!

ραδοζὸν σύμπτωσιν, ὁ Ἀναξαγόρας, γέρων ἥδη καὶ πτωχός, ἐφθίνετο ἔγκαταλειπμένος ἐν τινὶ τῶν σκοτεινοτέρων προστετίων τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ, μεθ' ἑνὸς μόνου δούλου, ἐν ἀθλίῳ οἰκίσιῳ κατοικῶν, διήρχετο τὸν καιρὸν του, ἐνχσχολούμενος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μεγάλης του δικνοίας καὶ του μικροῦ κήπου του, οὗ τινος τὰ ὅσπρια, ἐν τῷ ὄδατῳ

— Ή ἀθλιότης, ἐν ᾧ σὲ βλέπω, ἐπρόσθεσεν ὁ Περικλῆς, μὲ πληροὶ θλίψεως καὶ μεγάλου θαυμασμοῦ· πολὺ ἀπεῖχον τῆς εἰκονίσεως τῆς λυπηρᾶς ταύτης καταπτάσσεσσαι·

— "Ο Αγαξαγόρας κατηγάλωσεν ὅλην τὴν πατρικὴν κληρονομίαν ἐν τῇ σπουδῇ καὶ τῇ τελειοποίησει τῆς φιλοσοφίας, ἔκεινης ἰδίως, ἡτις πραγματεύεται περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τῶν νόμων, οἵτι-
να καταστασέως σου" αλλὰ σὺ ἵσως δὲν είσαι τοσούτον βρέφεως ἀσθενής, ὅσον νομίζεις, καὶ ἐὰν συμβαίνῃ τὸ ἐναντίον, ό! πόσον θὰ λυπηθῶσιν αἱ Ἀθηναὶ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς διδασκαλίας σου!

τά συσσωρευόμενα ἀρ' ἐνὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἔτη, ἡ συνεχής καὶ ἀδιάκοπος μελέτη εἰχον αὐλακώση τὸ μέτωπόν του διὰ προώρων, βρθεῖσν καὶ πυκνῶν ῥυτίδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ὑπερβολικαὶ ἀγρυπνίαι, ἡ ἀκατάπαυστος ἐργασία καὶ τὰ μαχρά παθήματα κατέβαλον τὰς δυνάμεις του καὶ κατέτρεψαν τὴν ὑγείαν του. Οὐδέν, ἐν βίᾳσει λόγῳ, δύναμόνων τὴν φωνήν του καὶ ἐγειρόμενος ὅλίγον ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, ἀς μὴ κολακευώμεθα ὑπὸ ρυταίας ἐλπίδος· αἱ στιγμαὶ εἰναι πολύτυμοι, καὶ ἐγὼ πλησίω εἰς τὴν ἐσχάτην μου ὕραν· ὁ Ἀναζαγόρας. ἔζησεν, ἀλλά, πρὶν ἐκπνεύση, θέλει εἰσέτι ἐν παράδειγμα γὰ σοι δώσῃ. Ἐνθυμήθητι ὅτι ἡ ἀληθής ικανότης εῖναι σεμνὴ καὶ μετριόφρων, καὶ οἱ μεγάλοι ὄφελοι σε πορεύονται πρὸς εὔρεσίν της.

⁷Ἐπειτα, δεικνύων πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ δακτύ-
λου τὴν ἐκ τῆς δροφῆς ἀνηρτημένην λυγχίαν:

— Ἐάν, εἶπε, ἐπειθύμουν ἡ λυχνία αὕτη νὰ μοι παρέχῃ εἰσέτι φῶς, ηθελον θέστη ἐν αὐτῇ ἔλαιον. Χαῖρε διὰ παντός, προσφιλέστατέ μοι Περικλέους.

Μόλις τὰς λέξεις ταύτας ἐπρόβηρε, φιλόσοφος καὶ λυχνία τοῦτοχρόνως ἐσθέσθησαν.

φιλόσοφον.
Ἐπιθυμῶν δὲ οὗτος μεγάλως νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀδικίαν ταύτην, ταχέως σπεύδει νὰ ἔξελθῃ ἐκ τῆς οἰκίας του.

τοῦ ἀπαισιού ἔκεινου θεάματος συνεκινήθη, καὶ τὸ μάθημα ἔκεινο ἐνεχαράχθη ἀνεξιτήλως ἐν τῇ ψυχῇ του. Ὅταν δὲ ὁ δοῦλος ἐπανῆλθε νάνάψη ἐκ νέου

τὴν λυχνίαν, ὁ Περικλῆς ἐπλησίας πρὸς τὸν Ἀναξαγόραν, ἵνα τῷ ἀποδώσῃ τὰ τελευταῖα καθήκοντα. Τοῦ ἔλεισε μετά τορεμούσας χειρὸς τὸ σόμα καὶ τοῖς ἀπομνηνούσις υπὲπλευτέοντα.

Διελθών πολλάς ἔρημους καὶ ἀποκέντρους συνοικίας, φθάνει εἰς τὴν θύραν καὶ κτυπᾷ ὁ δύσλος ἀνοίγει καὶ τὸν εἰσάγει ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ θυνίσκοντος γέροντος.

Εἰς τὴν λάρψιν πηλίνης λυχνίας, διεχεούστης ἐκ διαλειμμάτων ασθενὲς καὶ ὑποτρέμον φῶς, ὁ Περι-

καὶ τῇ ἐγκαταλείψει ἀπῆλθε τῶν ζώντων κατ' ἔκεινην τὴν στιγμήν. Ἀνεγνώρισεν, ὅτι ζῷη ἀφιερωθεῖσα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν Μουσῶν καὶ τῶν γνώσεων, δύναται καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν συμφορῶν νὰ τελειώσῃ ἐν τοιούτῳ ἀταράχῳ ὑπνῳ. Ἡσθάνθη δὲ διπλασια-ζόμενον τὸν ἔρωτά του πρὸς τὴν ἔξοχον ἔκεινην φιλοσοφίαν, ἡς τινος αἱ παρηγορίαι καὶ εὐεργεσίαι μᾶς συνοδεύουσι: μέχρι τοῦ τάφου, καὶ ἀπεσύρθη πλήρης σκέψεων καὶ μὲ δρθαλμούς πλήρεις φλογερῶν δακρύων.

ἴσα καὶ ὅμοια κελία ώρισμένης χωρητικότητος, ἔχοντα τὴν μεγίστην πλευρὰν ἀναλόγως τῆς διδούμενης ὕλης καὶ διατεθειμένα εἰς τρόπον, ὡστε νὰ κατέχωσιν ἐν τῇ κυψέλῃ τὸν ἐλάχιστον χῶρον». Τὸ πρόβλημα τοῦτο κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς συνθήκας πληρέστατα ἐλύθη ὑπὸ τῶν μελισσῶν. Κατ' ἀρχὰς φαίνεται ὅτι τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα θάλπητο το καταλληλότερον πρὸς κατασκευὴν τῶν κελίων ως συνδόνων μετά τοῦ σχήματος τοῦ σώματος τοῦ ἐντόμου, ἀλλ' ἐπειδή, τῶν κελίων δύντων κυλινδρικῶν, δὲ

Μετ' δέλιγον χρόνον, ἀγαλμα ἔξ Παρίου μαρμάρου καὶ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ἐγερθέντα, δι' ἐπιμελείας αὐτοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀναξαγόρου, ἐφανέρωσαν πρὸς τοὺς συγκεκυημένους Ἀθηναίους τὴν θλεψίν καὶ πικρίαν τοῦ Περικλέους. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἀνάμνησις τῆς λυχνίας, μὴ ἔξαλειφθεῖσα ποτὲ τοῦ νοῦ του, ὑπῆρξε κατόπιν μεγάλης ὀφελείας πρόξενος εἰς τε τοὺς λογίους καὶ τοὺς φιλοσόφους τῷ καιρῷ του. Εἴθε τὸ αὐτὸν νὰ συμβῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ εἴθε οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ ὑπουργοὶ νὰ ἀναμιμνήσκωνται ἐνίστε τῆς λυχνίας τοῦ Ἀναξαγόρου.

Θὰ ἡδύναντο ταῦτα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀκριβῶς πρὸ ἀλληλα καὶ θὰ ἔμενον ἐπομένως μεταξὺ ἐκάστοτε τῶν τριῶν προσκειμένων κυλίνδρων κενά ἀνωφελεῖ διαστήματα· ἀν δὲ ταῦτα ἡσαν τρίγωνα ἢ τετράγωνα, θὰ ἐφηρούμοσοντο μὲν ἀκριβῶς πρὸς ἀλληλα, ἀλλού θὰ ἀπήτουν καὶ μεγαλειτέραν ποσότητα ὅλης, ἀναρμόδια δὲ θὰ παρίσταντο καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σώματος τῶν μελισσῶν, τὸ ἔξαεδρον, ὃς αὔριο ἀπάστας τὰς δυσκολίας ταύτας, ἔξελέχθη ὡς τὸ ἀρμοδιώτερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. 'Ο Réaumur παρετήρησεν ὅτι ἡ ήσαστι ἐκάστου κελίου ἀντὶ ν' ἀποτελῇ ἐπίπεδον, ἀποσυντίθεται συγκένθιτος εἰς τρία τε-

Ἐν Κερκύρᾳ. Α. ΠΑΥΛΟΓΙΑΝΝΗΣ.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΝ ΗΡΟΒΑΝΝΑ
ΑΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Είναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων Πάππου, ἔλληνος μαθηματικοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας, μέχρι σήμερον οἱ μαθηματικοὶ μετεχειρίσθησαν τοὺς ὄρους καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας πρὸς παράστασιν καὶ ἔξτασιν τῆς κατασκευῆς τῶν κελίων τῆς κυψέλης· ἀλλά, καίτοι συγχότατα ἐμελετήθη ὑπὸ πλείστων σοφῶν ἡ κανονικὴ καὶ θαυμασία ἐκλογὴ τοῦ σχήματος αὐτῶν καὶ ἀνηρευνήθη ὑφ' ὅλας τῆς ἐπιστήμης τὰς λεπτότητας, ἡ πρόδος ὅμως τῆς κατασκευῆς καὶ τὰ αἴτια τῆς κανονικότητος τοῦ σχήματος αὐτῶν τότε μόνον ἀνέφαγησαν, ὅτε ὁ διάσημος τυφλὸς Huber ἀφίερωσεν ἔχυτὸν εἰς τὴν μελέτην ταύτην.

Ἐκ τῶν πλείστων δὲ μελετῶν, αἵτινες ἐγένοντο μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν μελισσῶν, τῆς ὁποίας ἔκτενὴ δικτριβή προσεχῶς θέλομεν προσφέρη εἰς τὰς στήλας τῆς Κορίνθης χάριν τῶν ἐν ταῖς τῆς φύσεως μελέταις ὡδονομένων ἀναγνωστῶν καὶ ἕρατειῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, ἀποσπῶμεν τὸ ἑξῆς γεωμετρικὸν πρόσβλημα, οὗτον δὴ λύσις εὑρέθη ἐν τοῖς κελίοις τῆς κυψέλης.

«Ἐπειδὴ αἱ κηροποιοὶ μέλισσαι ἀποφέρουσιν οὐχὶ ἄφθονον, ἀλλὰ περιωρισμένην ποσότητα κηροῦ, δέοντα πρὸς κατασκευὴν τῶν κελίων καταναλίσκηται, ὅσον ταῦτα διῆγαντα εργά της τούτου καὶ νὰ μὴ ἀπολύται αὐδὲν τὸ ἐλάχιστον κύτον μέρος.» Έξ τούτων επειταὶ, ως παραποταὶ καὶ ο Κ. Réaumur, ὃτι εἰς ταὺς μελίσσας ἐναποθεῖται ἡ λύσις τοῦ ἔξης δυσκόλου γεωμετρικοῦ προβολήματος.—«Δεδομένης ποσότητός τινος κηροῦ, γὰ συηματισθῶσιν ἐξ αὐτοῦ

— 'Ο σύζυγός μου... ἐψιθύρισε, ποῦ εἶναι δ
σύζυγός μου;...

— Κυρία, δὲν ἔπαθε τίποτε... ἐψέλλισεν δὲ ἄξ-
γωστος, δέστις, κρατῶν τὴν γυναικα τάυτην ἐν
ταῖς ἀγκάλαις του, ήσθάνετο τὰ γόνατά του καμ-
πτόμενα.

Μή δυνηθεὶς δ' ἐπὶ τέλους γὰρ ἀντίσχη, ἐκάθησεν ἡ μᾶλλον κατέπεσε μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίνετρου.

‘Η κεφαλὴ τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἔκειτο ἀκριβῶς
ἐπὶ τῆς καρδίας του· οὗτος δὲ παρετήρει τὴν
λιπόθυμον ταύτην ὡραιότητα, τὴν καταστάσαν
ἥδη ωσαυτέραν ἔνεκα τῆς διαχειρούμενης κατὰ τὴν
στιγμὴν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἐλαφρᾶς
ώχροτητος, μετ’ ἀπληστίας ἀδηφάγου.

Μόλις λεπτά τινα παρήλθον οὕτω, καὶ ἡ νεαρά
γυνὴ ἀνεσκίρτησεν, ὥσει ἔκειτο, οὐχὶ ἐν ταῖς ἀγ-
κάλαις φίλου, ἀλλὰ τίγρεως. Κατενόησεν δὲ οἱ
παλμοὶ τῆς καρδίας, ἐφ' ἣ ἐστηρίζετο, δὲν ἤσαν
παλμοὶ λύπης καὶ συμπαθείας, ἀλλ' ἵεροσύλου καὶ
ἀκολάστου ἥδονῆς.

— Πάλιν αὐτός!... ἐψιθύρισε συνερχομένη

‘Ο ἄγνωστος, ἀκούσας τὰς λέξεις ταύτας, συνέσπασε τὰς ὁφρούς.

— Κυρία... ἐψέλλισε, μετά τόνου ὑπερφαίνοντος δύσαρεσκειαν.

· Ἡ κυρία Πέταωφ μετ' ὀλίγον συνῆλθεν ἐντελῶς. Ἐσκέφθη ὅτι οὐδὲ ἀκουσίως αὔτῆς ἐπρεπε νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦτον, ὃν ἵσως εἶχε λόγους νὰ μισῇ, στηργάς τινας ἥδονῆς.

‘Η σκέψις αὕτη τὴν ἡγάγκασε νάναλάδη τὰς
ἀπολεσθείσας δυνάμεις.

— Κύριε κόμη... εἶπε.

— Αησμονεῖτε, κυρία, διέκοψεν ἀποτόμως ὁ
ἄνθρωπος, πρὸς ὃν ἐδόθη ὁ τίτλος οὗτος, πλήτ-
των τὸ ἔδαφος διὰ τοῦ ποδὸς, λησμονεῖτε ὅτι
ἐνώπιον τῶν ἄλλων δὲν πρέπει νὰ μὲ ἀποκαλῆτε
οὗτο ; .

— Κύριε, ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία Πέτκωφ, λα-
βοῦσα ψυχής σοθιάρόν, τώρα, ότε ἀπώλεσα τὸν προ-
σφιλῆ μου σύζυγον, ἐπιθυμῶ νὰ μὴ ἔργεσθε πλέον
εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Κυρία, ίσως δὲν συνέβη τοῦτο, δπερ ὑμεῖς παραδέγεσθε ὡς γεγονός.

— Εἴθε νὰ είναι ἀληθές! . . . ἀλλὰ τὰ φανό-
μενα . . . προσέθηκεν ἡ ἀτυχής γυνή, μόλις κρά-
τοῦσα τὰ δάκρυα της. Ἀλλὰ περὶ τούτου, κύριε
κόμη, μὴ φροντίζετε . . . Σᾶς ἴχτεύω νὰ ἔχε-
τε λέγετε τὴν παράκλησίν μου ταύτην, μὴ ἔλθετε
πλέον . . .

· Η προσθίητη αὐτη δις ἐπανεκλαμβάνεται. ὁ κα-
μῆς σιναφρύων μάλλον ἢ τὸ πεώστον. Οι ὄφεις λ-
μοί του ἔξιστραψκν ύπδ ἐδικήσεως καὶ τὴν τισ-
κατ[?] αὐτῆς βλέψυμα, ἐπένεγκρόν αὐτῇ ῥῆγος ἀκού-
ειον.

— Ἀλεξάνδρα, εἰπε. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ μοὲ
ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ... Ἡ ἐπίσκεψις

μου ἔκεινη θὰ είναι τοσούτη η τελευταία η υπα...
‘Ο κόμης δὲν έτολμησε νάποπερατώση τὴν
φράσιν.

— Ὑγιαίνοιτε! προσέθηκε, καὶ ἀπῆλθε.

‘Η κυρία Πέτκωφ, ἅμα ἴδουσα αὐτὸν ἐξελθόντα, καὶ ἀφῆκε τὸν ῥοῦν τῶν δακρύων της ἐλεύθερον. Ἐκρατεῖτο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, μὴ θελούσα νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόμητα αἴτιαν νὰ παρατείνῃ τὴν ἐν τῷ οἰκῷ διαιρονόν.

— Ἀθλιά! ἐψιθύριζεν δὲ κόμης, πλήρης δρυγῆς καὶ μίσους, καταβαίνων τὴν ακλίμακα, τοιαῦται περιφρονήσεις δὲν θὰ μείνωσιν ἄνευ ἐκδικήσεως. Σὲ ἡγάπων! ἥδη δὲν σὲ ἀγαπῶ!... σὲ ἀποστρέψουμαι!... σὲ μισῶ!...

Eīτα δέ :

— Κύριε κόμη... προσέθηκεν ώς αποτεινόμενος πρὸς ἑαυτόν, ὑπομονή! Τρεῖς ήμέραι θὰ παρέλθωσιν ώς στιγμή... καὶ ἔπειτα...

F'

"Ινα ἐννοήσωσι καλῶς οἱ τιμῶντες ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς παρούσης ἀφηγήσεως, ἀνάγκη γάγαδούμωνεν ἔτη τινὰ πρὸς τὰ δόπισω.

Πρὸς τεσσάρων ἑτῶν εἶχεν ἐπισκεψθῆ τὴν Αὔλὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ῥωμανίας Κούζα ρώσος τις εὐγενής, οὐτινος ὄμως τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς οὐδεὶς ἔγινωσκε.

"Απαντες ἐγνώρισαν αὐτὸν μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ
ὄνυμα τοῦ κόμητος Ἰεραγόφωσκη.

‘Ο Κουζας, θελήσας νὰ τιμήσῃ τὸν ξένον του,
δὴ περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο, ἔδωκε χορὸν ἐν τοῖς ἀ-
νακτόροις ἐσπέραν τινά, ἀφοῦ δὲν σχεδὸν τῆς ἡ-
μέρας ἦτο κεκλεισμένος μετ’ αὐτοῦ ἐν τῷ ἴδιαι-
τέρῳ γραφείῳ του.

Πάντες οἱ κάπως ἵσχύοντες παρὰ τῷ ἡγεμόνι
ἐνόησαν ἐκ τῆς συνεργασίας ταῦτης αὐτοῦ μετὰ
τοῦ κόμητος, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίου τινὸς
καὶ ὅτι δὲ κόμης Ἰθανόφρου δὲν ἦλθεν ἀπλῶς καὶ
μόνον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τόπων ἐκείνων, ὡς ἔ-
λεγεν, ἄλλ' ἐπιφροτισμένος ἴδαιτέρων ἀποσολήν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας, ὅπως ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ἔκεινα μόνον τοῦ χοροῦ, ἀτινα συνδέονται στενῶς μετὰ τῆς παρούσης διηγήσεως.

**ΤΑΞΙΔΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΗΜΙΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ**